

Sygn. akt I C 1444/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Barbara Nowicka

Protokolant: st. sekr. sądowy E. B.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 czerwca 2017 r. w S. sprawy

z powództwa (...) **Bank (...) Spółki Akcyjnej we W.**

przeciwko **D. S.**

o zapłatę kwoty 6.693,72 zł wraz z ustawowymi odsetkami

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1444/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wniósł w pozwie wniesionym dnia 04.08.2014 roku o zasądzenie od pozwanego D. S. kwoty 6.693,72 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 01.04.2014r. do dnia zapłaty.

Wniósł nadto o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym 17,00 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 100,00 zł opłaty od pozwu w postępowaniu upominawczym.

Na uzasadnienie powód argumentował, iż pozwany w dniu 25.11.2014 r. zawarł z (...) Bank Spółką Akcyjną (poprzednikiem prawnym banku (...)) umowę kredytu na zakup towaru i usług. Strona pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania spłaty kredytu zgodnie z harmonogramem spłaty, wobec czego niespłacona kwota należności głównej wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia stała się wymagalna.

W dniu 19.11.2014 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Słupsku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt I Nc 4049/14, uwzględniający w całości żądanie pozwu (k. 18).

Doręczenie nakazu zapłaty pozwanemu nie nastąpiło, bowiem nieznanne okazało się jego miejsce pobytu. Postanowieniem z dnia 14.05.2016r. uchylono nakaz zapłaty, zaś zarządzeniem z 04.10.2016r. wydanym na wniosek powoda ustanowiono dla pozwanego nieznanego z miejsca pobytu kuratora procesowego w osobie J. W..

Kurator pozwanego żądała oddalenia powództwa podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia oraz abuzywności wskazanych postanowień umowy.

Pełnomocnik powoda w piśmie procesowym z dnia 26.05.2017 r. cofnął pozew w całości bez zrzeczenia się roszczenia, uznając, że zasadny jest zarzut przedawnienia.

Kurator pozwanego nie wyraziła zgody na cofnięcie powództwa i wniosła o merytoryczne rozpoznanie sprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25.11.2004 r. doszło do zawarcia umowy kredytu nr (...) pomiędzy D. S., a Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W., na mocy której Bank udzielił pozwanemu kredytu.

W § 2 ust. 6 umowy strony ustaliły, że kredytobiorca zobowiązuje się do spłaty kredytu wraz z odsetkami w 24 ratach miesięcznych, płatnych do dnia 25 każdego kolejnego miesiąca począwszy od 25.12.2004 r.

dowód: umowa kredytu /k. 11-12 akt/.

W dniu 23.09.2011 r. (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. zmienił nazwę na (...) Bank (...) S.A. **(bezsporne)**.

Na skutek nie wywiązywania się przez D. S. z obowiązku spłaty kredytu, w dniu 31.03.2014 r. (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, w którym wskazał, że na wymagalne zadłużenie D. S., wynikające z umowy kredytu z dnia 25.11.2004 r. /dnia 23.01.2008 r., składają się: należność główna w kwocie 2.106,42 zł, odsetki w kwocie 3.870,34 zł za okres od dnia 25.11.2004 r. do dnia wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, koszty, opłaty i prowizje w wysokości 716,96 zł. W treści (...) wskazano, że dalsze odsetki, które obciążają dłużnika od dnia następnego po dniu wystawiania bankowego tytułu egzekucyjnego do dnia zapłaty, obliczone od kwoty 2.106,42 zł naliczane będą według zmiennej stopy procentowej odsetek maksymalnych, tj. w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego i obciążać będą dłużnika.

dowód: bankowy tytuł egzekucyjny /k. 12akt/.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Skutecznym w niniejszej sprawie okazał się podniesiony zarzut przedawnienia. Zarzut ten został uznany zresztą przez stronę powodową, która przyznała, że przedawnienia nastąpiło i cofnęła pozew bez zrzeczenia się roszczenia, które to cofnięcie nastąpiło już po rozpoczęciu rozprawy.

Zgodnie z treścią art. 203 § 1 kpc po rozpoczęciu rozprawy cofnięcie pozwu jest już zależne od zgody pozwanego. Brak tej zgody czyni cofnięcie pozwu bezskutecznym, a postępowanie musi toczyć się dalej. Względem powyższe uniemożliwiało umorzenie postępowania, bowiem kurator pozwanego nie wyraził zgody na cofnięcie pozwu i wniósł o merytoryczne rozpoznanie sprawy.

Przystępując do merytorycznego rozpoznania sprawy Sąd zważył, że zgodnie z treścią art. 118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. W ocenie Sądu roszczenie z tytułu umowy kredytu z 25.11.2004r. podlegało 3 letniemu okresowi przedawnienia jako roszczenie wynikające z działalności gospodarczej. Jak wynika z treści umowy całość należności z tytułu kredytu miała być spłacona w 24 miesięcznych ratach począwszy od 25.12.2004r. W tej sytuacji trzeba było przyjąć, że wierzytelność z tytułu kredytu była wymagalna co najmniej od grudnia 2006r.

Mając zatem na względzie, iż roszczenie dochodzone niniejszym pozvem stało się wymagalne najpóźniej w grudniu 2006r., stwierdzić należy, iż roszczenie to uległo trzyletniemu przedawnieniu przed wniesieniem w dniu 04.08.2014r. pozwu w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze powyższe argumenty Sąd oddalił powództwo, o czym orzekł jak w I sentencji wyroku.